

Goldziher 76

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA

Jegyzék

- 1) Diktárion
- 2) Aboglimbes de Carmona
- 3) Thronname
- 4) Hekel
- 5) Gae. Nantok Ladarion arab. name
- 6) Nantok in Nantok arab. name
- 7) Unglambertglen
8. in Dasyphie Antanith & Arabikas (Lepros)
- 9) Gae. Ab. Dsch. Nantok (Lepros)

A Nantok in Nantok
arab. name

Ungleichheit der Dichtigkeit

derselbe Angabe hat auch Ibn Isḥāq 2)

[hierzuland gefunden]

von Musallal in Kudejd. —

Wie unsicher, und demnach wie unzuverlässig,
 sind die Angaben der arabischen Literatur
 über die Religion der Schilijā sind, wobei
 wir 2. D. aus folgender Erwähnung. Eine der
 Nationalgötter der Araber hieß bekanntlich
Manāt, — Von welchem Stamme war Manāt
 heilig? Die älteste Nachricht darüber bietet
 wohl die Tradition, nach welcher die Insān
 also die Stämme aus und Charāḡ im Madīna
 den Götzen anbeteten bei dem Berge Musallal,
 nach Ibn al Kalbi war Manāt ein von den
 Hudayliten in Kudejd verehrter Stein 3) andere
 Quelle heilen diese Götzen der Stämme Charāḡ
 oder Takif in 4) Nūr werden noch darauf zu-
 rückzukommen haben, das Manāt auch als
 Hausgötze eines Häuptlings der Banū Salma
 erwähnt wird. ~~Es wird wohl~~ Ich habe ander-
 werts die Vermuthung ausgesprochen, daß Manāt
 ein Gattungsnamen sei, wenigstens findet sich
 auf einer römischen Inschrift der Plural MANA-
 VAT, was wohl identisch ist mit dem zum
 Apollatwin gewordenen Al-Naxīfā (Das Schick-
 sal, die Schicksalsgöttinnen) 5)

1) Hājj 79. 2) Ibn Isḥāq p. 55, in der Gegend
 3) s. Krehl p. 73
 4) al-Dejāwī II p. 293.
 5) Hirschfeld's Epigraph.

جاءت

gym. Buch

Wollten wir den ungenügendem Wissen über die
 religiös ausgebildete Masse unter den Arabern glän-
 zen gewinnen. So müßten wir vornehmlich abhürten
 mit wie die Dichtung von D. G. auf unsere über-
 wiesenen Epochen unter ihren auf ein bekanntes
 Zeugnis. Als vornehmlich müßten wir die Suren
 b. S. mit, einem genau gebildeten Araber, die mit dem
 Namen „die Wohlkommene“ (al-Kāmil) bezeichnet
 und werden, sein. Wenn er aber, da wohl Muhammad
 seinen eigenen Versen mit seinen Vorschriften und
 Vorzeichen der Lohnen, oder (majallah al-
 mān) entgegen, die Suren den Propheten unter-
 handlung verleiht.

1) al-Tabari I 1208 Ja' Kubri II 37

Ungarisch

T. cz. főv. bizottsági tag úr!

A budaujlaki róm. kath. egyház hivei a budaujlaki községi elemi népiskola tornatermében f. 1883. évi Október hó 7-én megtartott nyilvános értekezleten egybe-
gyűlvén, **egyhangulag** oda nyilatkoztak, hogy lelkészül

TISZTELENDŐ KIRSCHHOFER KÁROLY URAT,

ki ugyancsak a főv. III. kerületében Ó-Budán 12 év óta mint segédlelkész működik, —
óhajtják s ezen közóhaj lehető érvényre juttatása végett kebelökből alulírott bizottsá-
got küldötték ki.

Minek folytán van szerencsénk felkérni: miszerint a budaujlaki róm. kath. egy-
ház hiveinek ezen óhajtását figyelmére méltatni s ehhez képest a budaujlaki róm. kath.
lelkészi állás betöltése végett legközelebb megejtendő választásnál becses szavazatát
tisztelendő *Kirschhofer Károly* óbudai segédlelkész úrra adni kegyeskedjék.

Budapesten 1883. Október hó 11-ik napján.

A budaujlaki róm. kath. egyház hivei által kiküldött bizottság:

Dr. Hoffmann Pál s. k.
Máry Gyula s. k.
Janczer Ignác s. k.
Hoffmann Lipót s. k.

Tholt Titusz s. k.
Dr. Zsoldos Károly s. k.
Bacher Jakab s. k.
Ettl Károly s. k.

Hasmann Károly s. k.
Kimmerling József s. k.
Pecher János s. k.
Wayand Ferencz s. k.
Zulauf József s. k.

تأليفه في اللغة العربية .

فالمطالع

ومن ايمان قول لا والذي شق الرجال للخبيل
 والجبيل للتسيل والمعنى لا والذي خلد الرجال
 على نذره الخالفة فما معنى شق فاضا وهو
 كتسنيهم حرق اليد شقوقا وعلى من
 المذهب انما قولهم لا والذي شققت خمسا
 من واحد يعني اصابع يده اذا حلف وانع
 يده وقرق اصابعه ومن ايمان قولنا ايضا
 لا والذي وجهه زحم بيته اي نحو بيته
 ومواجه بيته ويقال مزجت (?) على
 زهر بيتك طريقك كانه مرجوح زموه ومنها
 ايضا لا والذي يوادرق (?) منه زهر فالحجر
 ما وراك من شجر والمعنى لا يوارقني من
 شئ وانما ذكر الحجر لانه من شانهم
 التوارق في الزهر ومثله لا والذي
 يوارقني منه غيب والغيب كل ما
 وراك من شئ من شجر او جبل
 او حائط او غيرة لك ومنها ايضا لا والذي
 لا يتقى بوجاج اي لا يستر منه وجاج

ومننا ايضاً لا والذي لا اتقيه الا بمقتله
اي كسر دمه ان اتقيه فعناك المقتل
ومننا لا والذي اخرج العذق من الجرح
والنار من الوثيمة

وبعضهم يقول لا ولايتي نفسي القصير
يريد قصر العمر ومنها قولهم عيبت الله
لقد كانت ذلك وامين الله قال نصب
وقال فريق ايمت الله ما ندري

وايمم الله وايمم الله ومع الله لقد كانت
ذاك قال يونس الكوي اقل اليمامة يقولون
اه الله

ومننا عمرك الله فلهذا المعنى عمرك
الله اي سالت الله تعبيرك وهو معنى قول
العامة فالذي يعمرك وقال ابن الاعراب
عمرك الله بالرفع والنصب الوجه وعليه
رواة العربيه وقال اخرون عمر الله ومنها
ايضا تعد الله وتعيدك الله وقالوا ايضاً
تعدك لا افعل ذاك وتعيدك دارمتم

بن نوير
تعيدك ان لا تسعين ملامه

يتوارثونه حتى أتى الله تعالى بالاسلام ، وكان
الحلف بين رسول الله وبين الانصار فقال
صلعوا الدم والهدم المهدم وكانوا
يقولون عهد الابرار يده طلوع الشمس
الاشدا وطلوع الليالي الاملا وما بل بحر
صوفه وما اقام اصوى وربما دنوا من
النار حتى تكاد تمسحهم او تكاد تحرقهم
ويهبون بها على من يستخف بحقوقها
ويتوعدونه بمرات ومرات منافعها ومرافقها وفي
ذات تلك العيش وحرمان الحياة ويسمونها
للرجل القيم بامر تلك النار المهول وقد
ذكرته الشعراء قال الكصيت

وبللسنداء بها

كهولة

وقال اوس

وكان من شأنهم اذا تحالفوا ان يغمسوا
ايديهم في الدم وما زالوا على ذلك الى ان
كانت الحلف الواقع شهرة رسول الله

... وكانوا ربما تعادوا وتعاقدوا على الملح
والمح عندم شيبات ملح الادام التي يتحلل

لغاء الكليت وذلك انه سوا عندم ممالحة

ولذلك سموا الكليت ملحا

السيوف الخداد في اعناق اهل الرندة والاحاد
مصطفى ابن كمار الدين بن علي الصديقي الخلولي

وقال بعض المتكلمين لابي العباس بن عطا ما بالكم ايها الصوفيّة ^{٤٦٥} ٥١٠
اشتققتهم الفاظا اغرقتهم على السامعيين وخرجتهم عن اللسان المعتاد
قل قذا الا طلبا للتمويه وستر لعوار المذهب فقال ابو العباس ما
فعلنا ذلك الا لغيرتنا عليه لعزته علينا كيلا يشير بط غير طائفتنا
انشدونا شعرا

اذا اقل العبارة سائلونا * اجبتاهم باعلام الاشارة
نشير بط فاجعلها غموضا * تقصر عنه ترجمة العبارة
ونشهدنا ونشهدنا سرورا * له في كل جارة لمسراشارة
تري الاحوال في الاحوال اسرى * كاسر العارفين ذوى الجسارة

فلا تنكى قرح الفواد فيبجعا
ومعناه اخصب الله بلادك حتى تكون مقبلا
فيها قاعا

ومنها ورافعا بغير عمد وسامكها لا وباسطها
يعنى الارض لا وماهدها وذاحيط يعنى
الارض لا والذي امته اليه بيد قصيره
اي بسعي قصير ومنه اليد العليا خير من
اليه السفلي لا والذي نادى الحجيج اي من
اجله

لا والذي كل الشعو تدين له ويقال ايضا
تدينه

وقد اقسمت العرب (منالكسره) بالماء
والسما والنجوم كقولهم لا والسما لا والماء
لا والاييات لا والطارقات لا والترالعات
وكقولهم لا والساجات ...
لا وتنفذ اللوح والماء المسفوح والقفا
المندوح والتور الموجوح اي المحجوب

يقولون قسما لانعلت ذاك وتمينا والية
ونحبا وعهدا ونذرا وموثقا وميثاقا
سقا ولقا ولبينا ولقسما وقال آخرون

لِحَقِّ لَا أَفْعَلُ يَرْفَعُونَ بِغَيْرِ تَنْوِينٍ مَعَ اللَّامِ

وَمَنْ آيْمَانَهُمْ بِأَصِيرٍ وَأَصِيرٌ لِيَكُونَ ذَلِكَ وَالنَّشْرُ

بِأَحِيرٍ يَتَرَكْنِي الْحَيَّ يَوْمًا دَهِينَةٌ دِرَاهِمٍ وَهَمَّ سِرَاعٍ

وَمَعْنَى أَحِيرٍ خْتَمٌ لَازِمٌ وَكَمَا قَالَ يَلْزِمُ الْعَهْدُ
وَكَمَا يَلْزِمُ أَصْرَةَ الرَّحْمِ وَمِنْهُ الْأَصْرَةُ الثَّقَلُ

وَمَنْ آيْمَانَهُمْ لَا وَجَدَكَ

قَالَ أَبُو عُبَيْدَةَ كَانُوا فِي الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى
إِذَا تَحَالَفُوا وَتَعَاهَدُوا أَوْ قَدُوا نَارًا
وَدَنُوا مِنْهَا حَتَّى تَكَادَ تَحْرِقُهُمْ وَعَدَدُوا

مَنَافِعَ النَّارِ وَدَعَا عَلَى نَاقِضِ تِلْكَ الْيَمِينِ

وَالنَّكَثِ لِذَلِكَ الْعَهْدِ بِجُرْمَاتِ تِلْكَ الْمَنَافِعِ

وَيُتَصَافَحُونَ عِنْدَهَا وَيَقُولُونَ الدَّمُ الدَّمُ

وَالْهَدْمُ الْهَدْمُ وَالْمَعْنَى هَمَلْنَا دَمًا

دَمَانَا وَدَمَانُكُمْ وَهَدْمْنَا وَهَدْمُكُمْ وَالْهَدْمُ

اسْمُ الْبِنَاءِ الْمَهْدُومِ أَيْ مَا نَدِمَ لَكُمْ مَت

بِنَا أَوْ شَاءَ فَقَدْ حَمَدْنَا وَمَا أَرَيْتُكُمْ مَت

دَمٌ فَقَدْ أَرَيْتُكُمْ لَنَا يَلْزِمُنَا مَت نَصَرْتُمْ مَا يَلْزِمُنَا

مَت نَصْرَةَ أَنْفُسِنَا وَعَبَّرُوا عَلَى اسْتِعْمَالِ ذَلِكَ

واخبر الله تعالى منهم بذلك فقال واتسموا
بالله جهدايمانهم ويقولون والله فانها مثلا الفم
وترى الدم اي تبرى الظننت من بالدم
من الدم فيرقا نعه اي يسكن محقونا في
مسكه فلا يراق ومنه قولهم لا تسبوا
الابل فان فيك رقوة الدم اي انك تعقل
في الدنيا فترقا بل الرقا المحقونة بالاراة
ومنهم قولهم لا رفاق اي لا همت

وتد قيل ان القوم اذا اصطلموا بعد حرب
وتحالفوا بالله الاجل فترقات دما ودمهم اي ذلك
ومن ايمانهم لا والذي يراقى من فوق
سبعة اربعة اي من فوق سبع سموات
ثم خصوا السما والدنيا بهذا الاسم
والترقيع مذكر...

ومن ايمان قول لا والذي شق الرجل للخبيل
لا والذي سمك السماء لا والذي طيراني من حيث ما نظرت -
لا وفاتق الاصباح وبعث الارواح لا ومجرى الرياح ومجرى
الالافه (وبعضهم يقول الافة يجعلكم معرفة علما وهم اسم
للشمس) لا ياتمر له حد ولى (قال الحد ولى الاعضا واحدا فاحصل

ومعنى نذا ان اعضاء كلنا جده الله تعالى
 على (ومنها ايضا لا ومنزل القطر وبعضه
 يقول لا ومقطع القطر - لا وصميت الرياح
 - لا مجرى البحر - لا ومنشى السحاب - ولا
 والذي دعا الارض - لا والذي سجده النجم
 والشجر (النجم من النبات ما نجم منه) لا والذي
 اجتله العماير (جمع عمارة) لا والذي ذابت
 له الشعوى لا وفاطر الاشباح - لا والذي يركب
 ابي سلكت - لا ورب الشمس والقمر لا ورب
 البيت والحجر - لا والذي اخرج الماء من الحجر
 والنار من الشجر - لا ورب الانام لا ورب
 التور والظلام لا ورب الحد والحرام قال
 مجاهد (ب)

فتلوا كليباً ثم قال الا اربعوا

كذبوا ورب الحد والحرام

لا والذي امهده من كل اوب (امهده
 يعني لا يلد اضمرفا) لا والراقصات ببطن
 مر (يعنى الراقصات بركبانهت) لا والذي
 رقد ببطائه - لا والراقصات ببطن جمع

Die einzelnen Wörter werden in den verschiedenen Gruppen angeführt mit allen
Bedeutungen. ~~Die Specialen gehen~~ mit Versiculen.

Indische Wörter.

كتاب أيمان العرب وطلاقتها في الجاهلية
von Abu Isahak Ibrahim al-Jayrisi

elch
v. d. g. n. n. i.

ومنها (من العرب) طائفة تعبد الاصنام وتزعم
انما تقربهم الى الله عز وجل كما ذكر الله عز
وجل في قوله ما نعبدكم الا ليقربونا الى الله
زلفى وكما قال انصافهم ويعبدون من دون
الله ما لا ينصرهم ولا ينفعهم ويقولون قولاً
شنعوا وانا عند الله ومنهم طائفة تعبد
الاصنام وتقسم بها ويزعمون انما هي
الضارة والنافعة كما ذكر الله عز وجل
على قصة ابراهيم عم وقومه فالطائفة
الاولى تقسم بالله تعالى والقسم به
عندهم اعظم الايمان ولذلك قال التابعون
حلفت فلم اترك لنفسك ربة
وليس وراء الله للموءمدين

قال ابو الحسن علي بن الحسن الهناني
هذا كتاب الفقه فيما اجتمعت عليه
الخاصة والعامّة من الالفاظ التي
عمت مراتبها وخصت معانيها وجعلته
سنة ابواب في اخرى مراتبها

الباب الاول منط في ذكر اعضاء البدن من الراس الى القدم

الباب الثاني في ذكر صنوف الحيوان من الناس والسباع والهام والهوام

الباب الثالث في ذكر الطير الصوائد منط والبغاث وغير ذلك

الباب الرابع في ذكر السلاح وما قاربه

الباب الخامس في ذكر السماء وما يليها

الباب السادس في ذكر الارض وما يليها

وفي هذا الباب ثمانية وعشرون فصلا على قدر

حروف الهجاء من الالذ الى الياء واثبت في

كل باب ما قصده من الحروف المتشابهة

باجناسها وما سنع من الشواهد عليها

مما يكون فيه الدلالة دون الاكثار والاطالة

وبالله التوفيق والتشديد ومنه العون والتأييد

Alf Ganizat (no. 115 [508] Bl. 142 verso.

وقال في جارية يهودية
ترقت فوادى بنتل الشوق خاطرة

اصبوا اليها وفي حال الصبا شبت

من اليهود تخاف الرقع محطفا

وفي تعطفها عن زلتى قبت

تحتاج بالسبت فيه لا تكلمنى

والعمر يعضى ويوى كله سبت

سبت = sechs ausgelegt = سبت = sechs ausgelegt = سبت = sechs ausgelegt
Satt auf die Namen: سبت العرب

وقال في جارية اسم سبت العرب

اسمان قد جعلوها اسما
خلق الوجود باسمه
الغزاة خوفا عليها اتى
استمع فيها خوف العسل

يريد خلق الوجود 2. v. 2. تفسيره انما هو ان سبت كان يمشى في سبت ايام

Zur Biographie Metarabbi's u. Abul Ala's.

Plutarque sur la fusion de l'eau et du feu
 Cadmus mit Phönix
 γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλο ἢ τὸ πῦρ ἐκ τοῦ ἀέρος
 μὲν οὖν λέγει

Herodotus II 77
 Ἰννοῦς Αἰγυπτίων οὐ μὲν πρῶτον
 ἦν ὁ πειρασμὸς τῆν Αἴγυπτον οἰκίσαι
 ἀλλ' ἄνδρες πάντων ἰθακείων
 καλεῖται. Dunsen (Aegypten) für Pergamon
 Helle u. d. v. Hamburg 1845 I, 25 will die
 kaiserliche Halle für die Götterkultus
 weihen.

vgl. über das eminente Gedächtnis der Ara-
 ber Desjardes u. Kosegarten Chresmathe
 p. 124, 125, 127 auf welche Beigiehl
 Ewald in de st. Handlungen per orient.
 usque u. biblische Literatur I 29 hin-
 weist

aus ägypt. Handschrift Ab. Chalt. V, 41
 Nr. 460
 فقلت لهم انظروا الى من يقراكم وامشوا
 كتابي فانني بوجل اعلم يعرف بابن سيدنا
 فقرأ علي من اوله الى آخره فحجبت
 عني

Ab. Chalt. in Not. I Sect. VIII 145
 bed. ...
 f. 72 ...

In der Handschrift ...

Handwritten notes at top right.

Diese Biographie beginnt die Charakteristik Metarabbi's mit der Charakteristik seines ausserordentlichem Gedächtnisses, seine Fähigkeit welche vor der letzten veröffentlichten Biographie mit Kürze zusammenfasst. Denn von ihm werden nur zwei dieser Punkte hervorgehoben: erstens dass er sich selbst mit besondern Gedächtnis begabten Menschen alle der über die Zeit; es geht zu ihm, wie (manuscript) die? für jetzt: es muss nicht lange bei mir verweilen wie Mann wie ich das mich betrifft, das ungenügend notwendig ist, wie es mir zu sein. Dieses ungenügend ist begrün- den über diesen in der selbst zu bleiben, woraus man Mann zu ihm kommt: Ich will das Buch vorlesen in, die füllt mich in diesem Vorlesen auf; nicht die es nicht man- dig kommen, so ist die - so Gott will - die Vorlesung nicht genug. Man hat "der Mensch über die Zeit: Man geht zu mir wenn ich nicht in dieser Zeit in man Gedächtnis nicht genug ist? "das Buch selbst" antwortete man. Ich verfuhr das Buch - erzählte den Mann für das - nicht man's Grund, in, so nicht in der Zeit bis zu Ende. Etwas ägyptisch erzählt der Emir Usam ad b. Mu'ad in Bezug auf die Gedächtnis Kraft des Abul Ala ul-Mu'arri. - In einer Handschrift von Antiochia ... Ich will bei man Bibliothek von Antiochia, man Mann von dem Joseph Bekus. Dieses geht zu mir: Ich habe für die man selbst man, was sollen die auf- bringen, das ist das. "Man ist dieses? Man ist für Mann - Man man - das was mich die Freiheit erweist ist, das was mich in zu mich bezieht, dass ich in man's Augen nicht genug Anzucht von dem man's Gedächtnis zu

قال ابو العالية (رفيع بن مهران التابعي الكبير) معنى صلاة
 الله على نبيه ثناءه عليه عند الملائكة ومعنى صلاة الملائكة
 عليه الدعاء وعن ابن عباس ان معنى صلاة الملائكة
 الدعاء بالبركة¹ وروى ابن ابي حاتم عن مقاتل بن حيان
 قال صلاة الله مغفرة وصلاة الملائكة الاستغفار² وقال الضحاك
 بن مزاحم³ صلاة الله رحمة وفي رواية عنه مغفرة وصلاة
 الملائكة الدعاء ... وكأنه يريد الدعاء بالمغفرة وحنوها وقال
 المبرّد الصلاة من الله الرحمة ومن الملائكة رقة⁴
 وشفقة تبعث على استدعاء الرحمة وجوز الخليلي
 أن تكون الصلاة بمعنى السلام عليه والاجماع
 متفق على ان في هذه الآية من تعظيم النبي صلعم والتنويه به
 ما ليس في غيرها وقال الخليلي في الشعب معنى الصلاة على النبي
 تعظيمه فمعنى قولنا اللهم صل على محمد عظم محمدا والمراد
 تعظيمه في الدنيا باعلاء ذكره واظهار دينه وابقاء شريعته
 في الآخرة باجزال مثوبته وتشفيعه في امته وابداء فضيلته
 بالمقام المحمود وعلى هذا فالمراد بقوله تعالى صلوا عليه ادعوا ربكم بالصلاة عليه

1) nach 100 4 شفقة وكتبه

1) die beiden Gott das er ihm immer mehr mittheilt 2) das bedeutet und die
 Cesar. damit die seine Religion ausbreiten und sie verhalten

Remond, De l'état de la littérature chez
les populations chrétiennes arabes de la Syrie
(Tournon, asrit. 1856)

Separatibzug p. 14. stellt er die Meinung auf dass
die Manier de Hariri zu Makameh ein Beispiel
«Ce goût est surtout dû à l'influence des
écrivains grecs de la décadence. Les
Najwâd futit de Lykophron's (Alexandrien,
autre solum Philadelphus) Kassandria un.

#

Halhat al-Kunuf

vers. 824

وإني أدركه wohl zu stehenden Phrasen f. egypt.
فقد سألني من أمر مطاع وخالفته لا تستطاع أن
الجمع له

Entscheidung zu Nawâzî, Halhat al-Kunuf, 1299 H.

Am Schluss des Buches 285 füllt er sich für mich ein sagen:

وإنا استغفر الله بما جرى به القلم في غير طاعة الباري 'فقد
كنت احتررت من الدخول في هذا الباب الخطير والاهول العظيم إلى
أن قدر الله به فقلت ذلك تقدير العزيز العليم
وليس اعتقاد المرء ما خط كفه كما أن حاكم الكفر ليس بكافر

p. 326-28

فصل في حاتم الرسائل

تفا بكم من ذكرى قبيح وسردال 332 أبو-ال-حسن-ال-غساني

Kommunikation zwischen ...

VI 329 ^{العالية} قال ابو الخليل (رفيع بن مهران التابع الكبير)
 معنى صلاة الله على نبيه ثناءه عليه عند الملائكة ومعنى صلاة
 الملائكة عليه الدعاء ... وعن ابن عباس ان
 معنى الصلاة الملائكة الدعاء بالبركة

VI 382-392 تشهد - تصلى
 über die Kunst der Veranschaulichung

396
 محمد بن علي بن محمد كذا قلت
 Mohammed selbst ist zu ...

414 vorzüglich für ...

418

قال النورى بكرة ازاد الصلاة عن السلام

419
 سيف (besonders unter ...)

Zur 421
 II angeführt ...

W. M. H.

Anastasius Grün. Gedichte. 14. Aufl. (Berlin 1869)

N. 237. An Jakob Grimm.

Das bis Hannover hin den Sang sich schwanzen wendest,
König

Aus Ohr des Herzogs Cumberland der jetzt Hannover's
König;

Versteht er auch des Deutschen Lied von deutscher Ehr
Schwerlich

Wird sich wohl Einer finden Doch ihm's zu erwäh.
Schon schlecht

Heinrich Heine nennt (in seinem Brief an die
Samm. Werke IX Bd. 105 [Ausgabe v. 1868])

72

die jüdische Leinwandseidenweberei in die Grund-
stoffung von Louis in München

man trifft häufig Kodmogorische Offenbarung über die
wertvolle Leinwand so der Zeitverlauf, welche gleich-
sam ein geschlossenes Bild in der Zeitverlauf, der sie
als ein fabelhaftes, kaum zu fassen Begriffen oder
"Das etc."

Theokratie

Joseph. Contr. ap. II 16

In dem Staat sind alle Gewalten
in Jehovah vereinigt, wie der Gesetz,
die Offenbarung des Willens Jehovahs,
alle Sphären des Lebens umfasst, die
Quelle der Königschraft. Hier
sind, wenn man sich so ausdrücken will,
Staat und Kirche in unmittelbarer
Einheit zusammengefloßen; auch
das künigliche Recht und die Obrigkeit
sind ein Ausfluß des göttlichen Willens;
— die ganze Rechtsquelle ist Aus-
fluß der göttlichen Rechtsgewalt
(Deut. 1-17)

Das eigentliche Archa Element in
der Theokratie ist die von gött-
licher Geistesausstrahlung unabhängige
theofreudige empfindende persön-
liche Verfassung der Völk vor Gott.

Alle privatrechtlichen Verhältnisse wer-

den dem Katholischen Prinzip
unterworfen (s. s. p. 257) es
besteht es es alago: (s. s. p. 257)
(s. s. p. 257)

XVII p. 257

VIII 8. alle Gerichte der
Katholischen Kirche unter dem
Katholischen Prinzip in der Macht der
Katholischen Kirche; die in diesen Tagen
sind nur Organe der
Katholischen Kirche, des eigentlichen
Katholischen Königs (s. s. p. 33:22)

Vare F 207

قال البوني في اللمعة النورانية من السر البديع
اذا كان الانسان يخاف على نفسه من قتل او عذاب
او غيره فليذبح كبشا سمينا سليما من العيوب كما
في الاضحية ويذبحه في موضع خال ذجا سريعا موجه
الى القبلة ويقول عند الذبح اللهم هذا لك ومنك اللهم
انه نادى فقبله متى ويجفر لدمه حفرة ويردمها بالتراب
حتى لا يبطأ احد على دمه ويبضعه ستين جزءا الجلد جزء
والراس جزء والبطن جزء الى ان ياتي على الستين جزءا
ولا تاكل منه شيئا لانه حر ولا من تجب عليه نفقته
ويقره على الفقراء والمساكين فانه يكون فذوله نولا

دبك ١٠٠ 428 ١٠٠٠

وزعم اهل التجربة ان الديك الابيض الافرق من
خراصته ان يحفظ الذرات التي قونيطا وزعموا
ان الرجل اذا ذبح الديك الابيض الافرق لم
ينزل بئس في اعله وباله

ἄλλοι γὰρ, μετ' αὐτοῦ ἀποστὰς πλεονάζει οὐκ ἀλλ' ἐπιπλεονάζει, ἐν ἄλλοις

I. 40 ff. 64 ff. II 550 - IV 48 f.

I 524 εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὅρα πεποίθης
τοῦτο γὰρ ἐξ ἔμεθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστοι
τέκνω. οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγεστον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

ἄλλοι μετ' αὐτοῦ ἀποστὰς II 477 ff. 626.

III 59 mit Recht, nicht mit Unrecht.

.. Ἐπεὶ με κατ' αἴσιν ἐνείκεσας οὐδ', ὅπερ αἴσιν

Γοτθὸν κερμαὶ ἀνδρῶν ἀλλήλων.

I 403-4 οἱ Βεργάρεων καλίουσι θεοὶ ἄνδρες δὲ τε πάντες
Αἰγαίων'

II 813-14. Ἔστι δέ τις προπάρσιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περὶ δρομος ἔνθα καὶ ἔνθα
τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν
ἄθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυκάκεδμοιο Μυρίνης

non d'ippidi, mētra zēphagē

αἰδ' ἄλλος ἵπποι
ἀνδράσι γίγνεται

ω. IV. 708-9

Witz & Mäuser d'emp als Kopf de Mäuser

Νότιος ἐν Κόμοις.

Odyssee.

I. ~~Βασιλική~~ 92. εἰλιπτοδασ ἔλικας βοῦς = (βροσφινομυδλοδασ
Zunächst (Herkunft) vgl. المراسي

296 ἢ ἐ δάκω ἢ ἀμφαδόν.

δ. οὐδὲ τίσεχεῖ
νηπιδάσ ὀχέειν, ἔπει οὐκέτι τηλικός ἐστί.

392 οὐ μὲν γὰρ τι κακὸν βασιλευμέν. κτλ.

431. λαεδοσ καὶ μεθι φῶνγκηια ἰνδο φωνοι
πεωθῆρην ἔτ' εἰσδαν, εἰκοσάβοια Γ' εἰδοικεν

II 276. πάνσοι γὰρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πελονεκι
οἱ πλέονες κακίους, πάνσοι δέ τε πατρὸς ἀειτίους

IV. 103. $\tau\epsilon\sigma\tau\epsilon$ $\tau\epsilon\sigma\tau\epsilon$
οφρα οίη τι επος υπαδύρατ ξετι ερον

~~IV. 103~~

[Faint, illegible handwriting]

äiv

111. IV

Od. III 45 αὐτὰρ ἐπεὶ στείγης τε καὶ εὐξέει, ἢ δέ μιν
ἐστί

2. 2. 457. ... ἢ ἄλλοις δὲ μὴ μάλιστα ἐξελίξω. ... ἀλλὰ
ὅλα ταῦτα γινώσκω πάντα κατὰ μοῖραν

ἐπὶ τῶν 3 εἰδὼν ἄλλα πάντα κατὰ μοῖραν ἡ δὲ δὴ
τὴν γινώσκω καὶ ἄλλοις γινώσκω.

~~ἔφετμα~~ ἔφετμή Gabel & Götter Od. IV. 353

οἱ δὲ κίεῖ βούλοντο δεοὶ κερνήσθαι ἔφετμῶν
(ὡς ἢ ὄφρα)

VI v. 41/2

„ Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἶποῦσ' Ἰπέβη γλασκῶπις Ἀθήνη
οὐλυμπόνδ' ἔθι ρασι θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἶει
ἔμμεναι .

αὐτῆ, ἰβη, κί, αὐτῆ
σε οὐκ ἔστιν ἰβη κί.

